

Redakcja: Grzegorz Gil (dyrektor IEŚ), Anton Saifullayeu
(zastępca dyrektora IEŚ), Agnieszka Zajdel (sekretarz redakcji),
Spasimir Domaradzki, Bartłomiej Krzysztan, Damian Szacawa,
Agata Tatarenko

Nr 1663 (168/2026) | 15.07.2026

ISSN 2657-6996
© IEŚ

Agata Domachowska

Rekonstrukcja rządu w Macedonii Północnej

13 lipca parlament Macedonii Północnej zatwierdził rekonstrukcję rządu premiera Hristijana Mickoskiego, powołując ośmiu nowych ministrów. Zmiany objęły kluczowe resorty, m.in. sprawiedliwości, zdrowia i stosunków między wspólnotami. Rekonstrukcja ma przede wszystkim wzmocnić pozycję premiera, poprawić wizerunek rządu oraz przygotować gabinet do realizacji kolejnych reform przed rozpoczęciem nowego cyklu wyborczego.

13 lipca parlament Macedonii Północnej zatwierdził rekonstrukcję rządu zgodnie z wnioskiem premiera Hristijana Mickoskiego. Najpierw odwołano ośmiu ministrów oraz dwóch wiceministrów, a następnie powołano nowych członków gabinetu.

Nowymi ministrami zostali:

- Jeton Šasivari (VLEN) – minister sprawiedliwości (zastąpił Igora Filkova),
- Agon Ferati (VLEN) – minister ds. stosunków między wspólnotami (zastąpił Igora Stoilkovicia),
- Sedat Sulejmani (VLEN) – minister kultury i turystyki (dotychczas wiceminister, zastąpił Zorana Ljutkova),
- Borče Serafimovski (Dla Naszej Macedonii, *За наша Македонија*, ZNAM) – minister rolnictwa, leśnictwa i gospodarki wodnej (zastąpił Cvetana Tripunovskiego),
- Sašo Klekovski (Wewnętrzna Macedońska Organizacja Rewolucyjna – Demokratyczna Partia Macedońskiej Jedności Narodowej; *Внатрешна македонска револуционерна организација – Демократска партија за македонско национално единство*, VMRO-DPMNE) – minister zdrowia (zastąpił Azira Aliu),
- Gjoko Velkovski (VMRO-DPMNE) – minister polityki społecznej, demografii i młodzieży (dotychczas wiceminister, zastąpił Fatmira Limaniego),
- Ivan Stoilković (Demokratyczna Partia Serbów w Macedonii, *Демократска странка Срба у Македонији* – DPSM) – minister samorządu lokalnego (zastąpił Zlatka Perinskiego; wcześniej kierował resortem ds. stosunków między wspólnotami),
- Erdžan Demir (VMRO-DPMNE) – minister bez teki odpowiedzialny za koordynację działań administracji rządowej (zastąpił Šabana Saliu).

Wszyscy kandydaci na nowych ministrów zostali zatwierdzeni 69 głosami „za”, bez głosów przeciwnych i wstrzymujących się. W głosowaniu nie uczestniczyła część opozycji. Posłowie Socjaldemokratycznego Związku Macedonii (*Социјалдемократски Сојуз на Македонија*, SDSM) i Demokratycznego Związku na rzecz Integracji (*Bashkimi Demokratik për Integrim*, BDI) opuścili salę obrad po wymianie zdań z przedstawicielami koalicji rządzącej¹.

¹ Przyczyną opuszczenia obrad przez SDSM były zarzuty pod adresem premiera Mickoskiego oraz nowo mianowanego ministra samorządu lokalnego Ivana Stoilkovicia, których oskarżono o obraźliwe wypowiedzi wobec deputowanych SDSM – Fatmira Bitiqiego i Mitka Trajčuleskiego. Pod koniec debaty premier przeprosił za wydarzenia, które miały miejsce podczas posiedzenia parlamentu, wyrażając nadzieję, że podobne incydenty już się nie powtórzą.

Premier H. Mickoski, uzasadniając rekonstrukcję rządu, podkreślił, że ma ona wnieść do gabinetu „nową energię, nowe tempo i większą odpowiedzialność”. Przekonywał, że po dwóch latach sprawowania władzy rząd zdołał ustabilizować sytuację w państwie, uruchomić nowe inwestycje i odbudować zaufanie obywateli do państwa, jednak zasadniczy etap reform dopiero się rozpoczyna.

Premier poinformował także, że w najbliższym czasie parlament zgłoszą nad kandydaturą jeszcze jednego ministra, zgłoszonego po zawarciu porozumienia koalicyjnego między VMRO-DPMNE a Demokratyczną Partią Turków (*Makedonya Türk Demokratik Partisi*)². H. Mickoski zapowiedział również likwidację stanowiska wicepremiera i ministra ds. dobrego rządzenia, którego kompetencje przejmie przedstawiciel jego kancelarii. Wybór nowych wiceministrów ma nastąpić we wrześniu.

Komentarz. Rekonstrukcja rządu premiera H. Mickoskiego ma przede wszystkim wymiar polityczny i wizerunkowy. Zmiany zostały przeprowadzone w połowie kadencji, mimo posiadania stabilnej większości parlamentarnej i braku zagrożenia dla trwałości rządu. Głównym celem zmian wydaje się odświeżenie wizerunku rządu oraz podtrzymanie narracji o gotowości premiera do korygowania błędów i zwiększania efektywności rządzących przed kolejnymi wyborami.

VMRO-DPMNE konsekwentnie wzmacnia swoją pozycję negocjacyjną wobec partnerów koalicyjnych. Zawarcie porozumienia z Demokratyczną Partią Turków zwiększyło liczbę mandatów klubu parlamentarnego, któremu przewodniczy VMRO-DPMNE, do 59 w 120-osobowym parlamencie. W ten sposób premier stara się ograniczać zdolność koalicyjantów – ZNAM (6 mandatów) i VLEN (14 mandatów) – do wywierania potencjalnie silniejszej presji politycznej na największą partię rządzącą.

Zmiana na stanowisku ministra sprawiedliwości stanowi próbę odpowiedzi na jeden z najpoważniejszych problemów instytucjonalnych państwa. Odbudowa zaufania do wymiaru sprawiedliwości należy do największych wyzwań rządu. Badania opinii publicznej wskazują na utrzymujący się bardzo niski poziom zaufania do sądownictwa oraz krytyczne oceny działalności prokuratury. Skuteczność reform w tym obszarze będzie jednym z głównych mierników wiarygodności rządu.

Nowy minister ds. stosunków między wspólnotami obejmuje urząd w okresie utrzymujących się napięć etnicznych. Relacje między społecznością macedońską i albańską należą do najbardziej wrażliwych obszarów polityki wewnętrznej. W ostatnich miesiącach obserwowany jest wzrost sporów dotyczących polityki pamięci, praw Albańczyków oraz ich reprezentacji politycznej (zob. [„Komentarze IEŚ”, nr 1588](#); [„Komentarze IEŚ”, nr 1507](#)), co będzie wymagało aktywnej polityki nastawionej na dialog i ograniczanie konfliktów.

Jednym z najważniejszych testów dla koalicji rządzącej będzie reforma kodeksu wyborczego. Planowane zmiany dotyczą m.in. zasad głosowania diaspory, w tym możliwości głosowania elektronicznego i korespondencyjnego, oraz finansowania kampanii wyborczej. Ich przyjęcie będzie wymagało szerokiego kompromisu politycznego. Choć opozycja nie jest jednomyślna w ocenie proponowanych zmian w kodeksie wyborczym, jednocześnie wyraża obawy, że przedłożone przez rząd rozwiązania mogą zwiększyć ryzyko nadużyć wyborczych i wzmocnić przewagę partii rządzących.

Kolejne badania opinii publicznej potwierdzają utrzymujące się wysokie poparcie dla VMRO-DPMNE. Jednocześnie pozycja lidera wśród albańskiego elektoratu wciąż pozostaje nierozstrzygnięta³. Choć VLEN zwiększył swoje znaczenie w rządzie, obejmując kierownictwo sześciu resortów oraz konsolidując pięć ugrupowań w jeden podmiot

² Porozumienie dotyczy współpracy w ramach klubu parlamentarnego koalicji Twoja Macedonia, której trzon stanowi właśnie VMRO-DPMNE (55 mandatów). Klub ten współtworzą także: Socjalistyczna Partia Macedonii (*Социјалистичка партија на Македонија*, SPM) – 2 mandaty, DPSM – 1 mandat i teraz również Demokratyczna Partia Turków – 1 mandat. W macedońskim parlamencie działa jeszcze pięć innych klubów, tj. klub parlamentarny partii Ruch ZNAM – Za Naszą Macedonię, koalicji Front Europejski, partii Lewica (*Levica*), koalicji Dla Europejskiej Przyszłości (której przewodzi BDI) oraz koalicji VLEN.

³ *Анкетите ја мерат предноста, но вистинското прашање е довербата*, <https://panoptikum.mk/anketite-merat-prednosta-vistinskoto/> [11.07.2026].

polityczny, jego poparcie pozostaje niższe niż notowania największej partii opozycyjnej, reprezentującej interesy Albańczyków żyjących w Macedonii Północnej, czyli BDI.

Pozycja VLEN będzie zależeć od osiągnięcia wymiernych rezultatów politycznych. Sama obecność w rządzie i zwiększenie liczby kontrolowanych ministerstw nie gwarantują trwałego poparcia albańskiego elektoratu. Jeżeli koalicja nie doprowadzi do widocznej poprawy sytuacji Albańczyków ani nie będzie w stanie wykazać konkretnych efektów swojej działalności, może dojść do ponownego wzrostu znaczenia BDI.

Największym zagrożeniem dla stabilności politycznej rządu pozostają wyzwania społeczno-gospodarcze. Według badań opinii publicznej za najważniejsze problemy w Macedonii Północnej mieszkańcy uznają niskie wynagrodzenia, niskie emerytury, bezrobocie oraz wzrost kosztów życia. Wysoko plasują się również przestępczość i korupcja⁴. To właśnie efektywność rządu w rozwiązywaniu tych problemów, a nie sama rekonstrukcja, będzie miała decydujący wpływ na poziom społecznego poparcia dla koalicji rządzącej w kolejnych miesiącach.

⁴ Ibidem.